Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0187

Przypadki obrońców praw człowieka i środowiska Andriego Yunusa i Muhammada Rosidiego w Indonezji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2026 r. w sprawie przypadków obrońców praw człowieka i środowiska Andriego Yunusa i Muhammada Rosidiego w Indonezji (2026/2738(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Indonezji,

– uwzględniając art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w marcu 2026 r. Andrie Yunus, przedstawiciel Komisji ds. Osób Zaginionych i Ofiar Przemocy (KontraS), został zaatakowany kwasem w Dżakarcie po nagraniu podcastu na temat remilitaryzacji i kontroli sądowej w Indonezji; mając na uwadze, że przed sądem wojskowym postawiono czterech agentów indonezyjskiego wywiadu strategicznego pomimo wiarygodnych ustaleń wskazujących na udział dodatkowych sprawców i możliwość istnienia łańcuchów dowodzenia; mając na uwadze, że istnieją obawy, iż sprawa zostanie przeniesiona z jurysdykcji cywilnej do wojskowej;

B. mając na uwadze, że aktywista środowiskowy Muhammad Rosidi, działający przeciwko nielegalnemu wydobyciu i przemytowi cyny, również padł ofiarą ataku kwasem w lutym 2026 r.;

C. mając na uwadze, że przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego w Indonezji kurczy się, a w Papui i Papui Zachodniej nasilają się represje wobec obrońców praw człowieka, dziennikarzy, działaczy związkowych, studentów i działaczy na rzecz ochrony środowiska, a także dyskryminacja mniejszości, tłumienie krytyki i przemoc; mając na uwadze, że niedawne reformy prawodawstwa rozszerzają uprawnienia wojskowe na sektory cywilne, w tym za pośrednictwem sądów wojskowych, podważają nadzór cywilny, ograniczają podstawowe wolności i grożą umocnieniem bezkarności;

D. mając na uwadze, że Indonezja pozostaje jednym ze strategicznych partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku i ważnym podmiotem wspierającym bezpieczeństwo regionalne;

1. wyraża poważne zaniepokojenie atakami na Andriego Yunusa i Muhammada Rosidiego oraz szerszym schematem przemocy wobec obrońców praw człowieka i środowiska w Indonezji; podkreśla zagrożenia, na jakie narażeni są obrońcy środowiska w Indonezji, zwłaszcza ci, którzy ujawniają nielegalną działalność wydobywczą;

2. wzywa władze do przeprowadzenia szybkiego, dokładnego, przejrzystego i niezależnego dochodzenia w sprawie obu ataków oraz do osądzenia w sądach cywilnych wszystkich osób naruszających prawa człowieka, w tym podżegaczy, aby położyć kres bezkarności;

3. jest głęboko zaniepokojony planami rządowymi, które grożą dalszym ograniczeniem wolności wypowiedzi, w tym projektami ustaw o dezinformacji, radiofonii i telewizji oraz cyberbezpieczeństwie, a także planami monitorowania i certyfikacji obrońców praw człowieka w celu określenia, kto kwalifikuje się do ochrony prawnej;

4. wzywa Indonezję do ponownego rozważenia i istotnej zmiany represyjnych przepisów oraz do zagwarantowania bezpiecznego środowiska dla obrońców praw człowieka, aktywistów środowiskowych, związków zawodowych i dziennikarzy, wolnego od inwigilacji, nękania i represji;

5. wzywa UE i państwa członkowskie do zintensyfikowania współpracy z Indonezją, w tym na najwyższym szczeblu i na forach międzynarodowych, tak aby zaradzić pogarszającej się sytuacji w zakresie praw człowieka, zwłaszcza w Papui i Papui Zachodniej, w tym w ramach dialogu UE–Indonezja na temat praw człowieka;

6. podkreśla rolę Indonezji jako strategicznego partnera UE i kluczowego partnera w stawianiu czoła wyzwaniom regionalnym – od bezpieczeństwa gospodarczego i degradacji środowiska po bezpieczeństwo regionalne i wolność żeglugi; wzywa UE do egzekwowania zobowiązań w zakresie praw człowieka, pracy i ochrony środowiska we wszystkich aspektach stosunków z Indonezją; wzywa Komisję do finansowania ochrony obrońców praw człowieka; podkreśla znaczenie należytej staranności w łańcuchu dostaw;

7. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim UE oraz rządowi i parlamentowi Indonezji.